

د واقعي اسلامي نظام د حاکمیت لپاره د حقيقي انسانیت شتون شرط دی.

(شهید استاد نعمان)

توري لکه ستوري

غوره ويناوې

مؤلف:

محمد ابدلي

Ketabton.com

د کتاب ځانګړنې:

د کتاب نوم:

توري لکه ستوري

ليکوال:

محمد ابدالي

تصحيح:

فضل الباري نصرت

کمپوز:

مؤلف

د چاپ شمير:

۱۰۰۰ ټوکه

د چاپ کال:

۱۳۹۸ حمل

خپرندوی:

نصرت کتاب او قرطاسيه پلورنځی

ادرس: نجم الجهاد فاميلي

تيوب ويل چوک المجاهد مارکيټ

شميره: ۰۷۸۷۱۶۲۶۶۵

چاپ چارې: عنايت خپرندويه ټولنه

اسحاق زی مارکيټ لاندې منزل جلال اباد بنار

۰۷۸۸۷۷۰۷۰۸/۰۷۹۱۹۸۰۸۰۱

بشپړ حقوق له خپرندويه ټولنې سره خوندي دي

ډالۍ

قدرمنو او محترمو والدينو ته او د شهيد استاد

نعمان پاک روح ته!

(ابدالي)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

تقریظ

الله تعالی په هره زمانه کې د هر چا څخه د خپل دین کار اخیستی، او د نیکی د یوه کار ذریعه یې گرځولې ده. د اسلام مبارک دین ډېرې ځانګې لري، او د انسانانو استعدادونه او وړتیاوې هم سره توپیر لري، یو انسان په یو ځای او بل انسان په بل ځای کې مؤثر واقع کیږي. الله تعالی د دغه مبارک دین د ساتنې ژمنه کړې ده، نو ددغې ژمنې د پوره کولو لپاره یې ګڼ شمیر بنده ګان په دندو ګمارلي دي. زړورو او سرتیرو ځوانانو باندې یې د نظامي جګړې ډګر تود ساتلی. علماء کرام یې د درس او تدریس په ګډۍ کینولي. د چا ژبې یې په دعوت او تبلیغ تاندې ګرځولي. چاته یې قلم په لاس کې ورکړی، چې د دین خوږې ملغلرې د کتاب په چوکاټ کې راغونډې کړي. تر څو حاضر او راتلونکي نسلونه ترې ګټه واخلي.

ورور محمد(ابدالي) هم ددغې لارې یو لاروی دی. ده هم قلم راپورته کړی او د رسول الله صلی الله علیه وسلم احادیثو، صحابه کرامو رضی الله عنهم، تابعینو او نورو علماؤو غوره ویناؤو ته یې د کتاب جامه وراغوستې. او د (توري لکه ستوري) نوم یې ورته غوره کړی دی. ما ددې کتاب یو څه برخه ولوستله. نوموړي ورور د دغه کتاب په تالیف کې ډېر زیار ایستلی او دوخت د اړتیا مطابق ویناوې یې راټولې کړي دي. زه د دغه ورور دغه لیکنه اسلامي امت لپاره غوره پانګه ګڼم، او مثبته یې ارزيايي کوم. ځکه دا یو تنکی ځوان دی، او الله تعالی ورته دومره استعداد ورکړی، چې داسې یو نیک کار ته اقدام وکړي. د الله تعالی څخه ورته د لایات خدمت غوښتنه کوم، الله تعالی دې ورته اجر عظیم ورکړي.

استاد فرید احمد صمدي

د الفلاح پوهنتون د شرعیاتو پوهنځي استاد

بسم الله الرحمن الرحيم

لومړۍ برخه

د مبارکو احاديثو ژباړه

– غوره په تاسو کې هغه څوک دی، چې دهغه اخلاق ښه وي.

(بخاري او مسلم)

– غوره په تاسو کې هغه څوک دی، چې قرانکریم زده کړي اونوروته یې وښايي.

(بخاري او مسلم)

– چغلي کوونکی به جنت ته نه داخلېږي.

(بخاري او مسلم)

– د اعمالو دار او مدار په نیت پورې تړلی دی.

(بخاري او مسلم)

– څوک چې په نورو رحم نه کوي، الله تعالی به په هغه رحم ونه کړي.

(بخاري او مسلم)

– درحمت ملایکې نه داخلېږي، هغه کورته چې په هغه کې سپی او یا هم

عکسونه وي.

(بخاري او مسلم)

– کامل مسلمان هغه دی، چې نورمسلمانان یې د ژبې اولاس له ضررڅخه

خوندي وي.

(بخاري او مسلم)

– چاچې دوکه وکړه له مورڅخه نه دی.

(بخاري او مسلم)

– په دنیا کې داسې ژوند تیروه لکه بې وزله اویاهم لاروی.

توري لکه ستوري

(بخاري او مسلم)

– دنيا دمسلمان لپاره زندان، او د کافر لپاره جنت دی.

(بخاري او مسلم)

– غوره په اعمالو کې هغه دی، چې هميشه وي که څه هم لږ وي.

(بخاري او مسلم)

– حياء دایمان يوه څانگه ده.

(بخاري او مسلم)

– څوک چې ديومسلمان عیبونه پټ کړي، الله تعالى به يې په قيامت کې دده

عیبونه پټ کړي.

(بخاري او مسلم)

– مؤمن دیوسوري څخه دوه ځلې نه چیچل کیږي.

(بخاري او مسلم)

– د پرتوگ يا لنگ هغه حصه چې د بنسگرو څخه لاندې وي، هغه به په دوزخ کې

وي.

(بخاري او مسلم)

– څوک چې په الله تعالى او داخرت په ورځ ایمان لري، نو د خیر خبره دې وکړي

يا دې چپ کيني، او څوک چې په الله تعالى او د اخرت په ورځ ایمان لري، نو د

خپل گاونډي عزت دې وکړي، او څوک چې په الله تعالى او د اخرت په ورځ ایمان

لري، نو د میلمه قدر دې وکړي.

(بخاري او مسلم)

– تاسو به د قيامت په ورځ تر ټولو بد کس هغه څوک ووینئ، چې د خلکو تر

منځ دوه مخي کوي.

(بخاري او مسلم)

– مسلمانان د یوجسد او یو بدن په شان دي.

(بخاري او مسلم)

توري لکه ستوري

– د صلحه رحمی قطع کوونکی به جنت ته داخل نه شي.

(بخاري او مسلم)

– کامل مؤمن نه دی، هغه څوک چې زه ورته دخپل ځان، اولاد او ټولو خلکو نه
ډېر گران نه شم.

(بخاري او مسلم)

– د منافق درې نښې دي: (۱) کله چې خبرې کوي نو دروغ وايي. (۲) کله چې
وعدۀ وکړي وفا پرې نه کوي. (۳) کله چې امانت ورسره کينډول شي خیانت
پکې کوي.

(بخاري)

– هغه کس به جنت ته داخل نه شي چې، گاونډي يې له شر څخه په امن کې
نه وي.

(مسلم)

– الله تعالى ته خوښ ځایونه مسجدونه دي.

(مسلم)

– هر بدعت گمراهي ده، اوهره گمراهي به په اور کې وي.

(مسلم)

– دين ټول خيرخواهي ده.

(مسلم)

– الله تعالى ته بد يا ناخوښ ځایونه بازارونه دي.

(مسلم)

– يو مسلمان دبل مسلمان ورور دی.

(مسلم)

– چا چې پر ما يو ځل درود ووايه، الله تعالى به پرې لس ځله رحمت نازل کړي.

(مسلم)

– دوه نعمتونه دي چې ډېرو خلکو پکې تاوان ليدلی: صحت او اوزگارتيا.

توري لکه ستوري

(بخاری او ترمذي)

– د قيامت په ورځ به ماته نږدې هغه څوک وي، چې پر ما يې ډېر درود ويلی وي.
(ترمذي)

– کينه نیک اعمال داسې له منځه وړي، لکه اور چې لرگي له منځه وړي.
(ابوداؤد)

– مزدور ته خپله مزدوري ورکړه، مخکې له دې نه چې د هغه خوله وچه شي .
(سنن ابن ماجه)

– غوره ذکر (لااله الاالله) ده، اوغوره دعا (الحمدلله) ده.
(ترمذي)

– چاچي دکوم قوم سره مشابهت وکړ، دا دهماغه قوم څخه دی.
(ابو داؤد)

– دعاء دعبادت مغز دی.
(ترمذي)

– مجلسونه امانت دي.
(ابو داؤد)

– انسان به د قيامت په ورځ دهغه چاسره وي، له چاسره چې يې مينه وي.
(ترمذي)

– غوره په خلکو کې هغه څوک دی، چې نورو ته يې گټه ورسېږي.
(مشکوۍ)

– د کفاروسره مخالفت وکړئ، ږيري پرېږدئ او بریتونه کټ (کم) کړئ.
(مشکوۍ)

– که چیرته زما په امت سختي نه وای، نومابه ورته په هرلمانځه کې دمسواک وهلو امرکړی وای.
(مشکوۍ)

– څوک چې د مشرانو عزت، اوپه کشرانو شفقت نه کوي، له مورڅخه نه دی.

(مشکوۃ)

– چاته چې الله تعالى دخيراراده وکړي،نوهغه ته په دين کې پوهه ورکوي.

(مشکوۃ)

– يومسلمان دبل مسلمان لپاره آينه ده.

(مسلم)

– شراب دگناهونو جرړه ده.

(مشکوۃ)

– صبر د الله تعالى له طرفه دی، اوتيزي دشيطان له طرفه.

(مشکوۃ)

– خوک چې خاموش کيناست، هغه نجات پيدا کړ.

(مشکوۃ)

– چاچې بغيرد الله تعالى نه قسم وکړ، نوده شرک وکړ.

(مشکوۃ)

– کله چې نا اهلو ته کار وسپارل شي،نو د قيامت انتظار کوي.

(مشکوۃ)

— الله تعالى ستاسوجسمونواوشکلونوته نه گوري،بلکې ستاسې

زړونواوعملونوته گوري.

(مشکوۃ)

– خوک چې دالله تعالى خخه څه نه غواړي، نوالله تعالى ورخخه ناراضه کيږي.

(مشکوۃ)

– د مسلمان داسلام ښايسته والی دادی، چې هغه څه پريږدي کوم چې بې

فايدي وي.

(مشکوۃ)

– په الله تعالى ايمان راوړل، اوجهاد کول غوره عملونه دي.

(مشکوۃ)

– لعنت دې وي، په هغه نارينه چې د ښځو سره مشابهت کوي، او په هغه ښځه چې د نارينو سره مشابهت کوي.

(مشکوة)

– په اخره زمانه کې به انسان په گناه فخر او په نيکيو به شرميږي.

(مشکوة)

– د الله تعالى خوشحالي د مور او پلار په خوشحالي کې ده، اودالله تعالى خفگان د مور او پلار په خفگان کې دی.

(رواه البيهقي)

– په سلام کې لومړی کس له تکبر او لويی خالي دی.

(رواه البيهقي)

– مسواک دخولې پاکونکی، اود الله تعالى رضا کوونکی دی.

(رواه البيهقي)

– حلال رزق پيدا کول فرض دي، وروسته د نورو فرضو نه.

(مسند الشهاب القضاعي)

– پنځه مخکې د پنځونه غنيمت وگڼئ: (۱) ځواني مخکې د بوډاوالي نه (۲) صحت

مخکې د مريضتيانه (۳) مالداري مخکې د غريبی نه (۴) وزگارتيا مخکې د مصر وف

کيدلونه (۵) ژوند مخکې د مرگ نه.

(المستدرک للحاکم)

دويمه برخه

دصاحبوؤ(رضی الله عنهم)ويناوې

– خپلې خبرې لنډې وکړئ، ځکه چې ډېرې خبرې ستا دخبرو اهميت له منځه وړي.

(ابوبکرصديق رضی الله عنه)

– دهر شي دثواب اندازه شته خو دصبرد ثواب اندازه نشته (بې نډازې اجر دی).

(ابوبکرصديق رضی الله عنه)

– خپله ژبه ډېر وخت انسان ته ستونزې پېښوي.

(ابوبکرصديق رضی الله عنه)

– په هغه ورځ ژړا په کارده چې، ستا په عمر کې حساب شي خونیک عمل په کې نه وي.

(ابوبکرصديق رضی الله عنه)

– هغه قوم بدبخته دی، چې واک یی دښځوسره وي.

(ابوبکرصديق رضی الله عنه)

– دعقلمند شخص یوه نښه کمې خبرې کول دي.

(ابوبکرصديق رضی الله عنه)

– خپل ځان اصلاح کړه چې، خلک درسره ښه وکړي.

(ابوبکر صديق رضی الله عنه)

– لويي په عاجزی کې ده.

(ابوبکرصديق رضی الله عنه)

– په پوهه کې لويه پوهه تقوا ده.

(ابوبکر صديق رضى الله عنه)

– دمصيبتونو مور دانسان خپلې ناوړه خبرې دي.

(ابوبکر صديق رضى الله عنه)

– غوره جهاد د ظالم پر وړاندې حق ويل دي.

(ابوبکر صديق رضى الله عنه)

– هغه خلک ولې غلامان کوئ، چې له موره ازاد پيدا شوي وي؟

(ابوبکر صديق رضى الله عنه)

– له مرگ سره مينه وکړه، چې ژوند دې په نصيب شي.

(ابوبکر صديق رضى الله عنه)

– د ايمان پوره والى په جهاد کې دى.

(ابوبکر صديق رضى الله عنه)

– خلک له حق څخه وپيژنئ، نه حق له خلکو.

(ابوبکر صديق رضى الله عنه)

– غوره عبادت د مظلوم له آه څخه ځان ساتل دي.

(ابوبکر صديق رضى الله عنه)

– د انسان بهادري داده، چې خپله غوسه مهار کړي.

(ابوبکر صديق رضى الله عنه)

– دوه شيان دي چې د قوم د هلاکت سبب گرځي چې يوله هغه څخه د عالمانو

خرابوالى دى.

(ابوبکر صديق رضى الله عنه)

– د اخلاص پرته علم هيڅ گټه نه لري.

(ابوبکر صديق رضى الله عنه)

– اخلاص د ټپه وايي، چې انسان دخپلو اعمالو بدله ونه غواړي.

(ابوبکر صديق رضى الله عنه)

– د مصيبت په وخت کې صبر کول کوم تاوان، او ژړا کومه گټه نه لري.

- (ابوبکرصديق رضى الله عنه)
- که څوک زما نصيحت اوري، نو د مرگ څخه دې هيڅ شی خوښ نه گڼي.
(ابوبکرصديق رضى الله عنه)
- کوم قوم چې جهاد پرېږدي، هغه قوم ذليله کيږي.
(ابوبکرصديق رضى الله عنه)
- په تواضع او ځاکسارۍ سره غريبان ښه ښکاري او د اميرانو او غټانو لپاره خو
سره زر ده.
(ابوبکرصديق رضى الله عنه)
- د کافرانو او منافقينو خلاف په جهاد کې برخه واخلي.
(ابوبکرصديق رضى الله عنه)
- که غواړې چې هوسايي مويه برخه شي، نوخپله ژبه دگيلو څخه وساتئ.
(ابوبکر صديق رضى الله عنه)
- غوره اخلاق دادي، چې دخپلو ښيگڼو بدله ونه غوښتل شي.
(ابوبکرصديق رضى الله عنه)
- اميرکه کبر وکړي بد دی، خو غريب چې کبر وکړي ډېر بد دی.
(ابوبکر صديق رضى الله عنه)
- که ځوان گناه وکړي بده ده، خو که بوډا گناه وکړي ډېره بده ده.
(ابوبکرصديق رضى الله عنه)
- ښه اخلاق دښه مؤمن صفت دی.
(ابوبکرصديق رضى الله عنه)
- په ځان باور دنيکمرغۍ د تهډاب لومړۍ څښتنه ده.
(عمر فاروق رضى الله عنه)
- بدله نه اخيستل صبردی.
(عمر فاروق رضى الله عنه)
- له خلکو سره کم مخ کيدل گټه ده.
-

(عمر فاروق رضی الله عنه)

– تردې مخکې چې د قوم مشران شی، پوهه تر لاسه کړی.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

– هوښیار سړی هر څه ته په کتلوکې عبرت حاصلوي.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

– کم خوړل صحت، کم ویل حکمت او کم خوب عبادت دی.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

– مه ډیره مینه کوی، اومه ډیره کرکه.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

– ډېر خندل د مرگ نه د غفلت نښه ده.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

– ادب د بهترینو کمالاتو له جملې څخه دی.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

– د خپل دښمن سره هم په خپله وعده وفا وکړی.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

– په نړۍ کې اتفاق تر ټولو ځواکمن شی دی.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

– څوک چې ډیرې ټوکې کوي، دهغه کس حياء او عزت کميږي.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

– د بدۍ په بدل کې نیکي کول غوره احسان دی.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

– نېکه ښځه هغه نعمت دی، چې دایمان څخه وروسته دویم ځای لري.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

– له هغه خلکوسره مشوره وکړی، چې دالله تعالی څخه ویريږي.

(عمر فاروق رضی الله عنه)

- دالله تعالى دمرستې اوتوفيق څخه پرته هرنيک کار ناممکن دی.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- د انسان ټولې هیلې په دنیا کې هیڅ کله نه پوره کیږي.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- انسان په لمونځ او روژې نه پیژندل کیږي، بلکې په معاملاتو پیژندل کېږي.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- پوهه په عمر پورې اړه نه لري، بلکې دالله تعالى پیرزوینه ده چې چاته یې خوښه شي ورکوي یې.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- داسې کارونه کوي، چې خلک مو وويني خجالت نه شي.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- ډېره خندا ژوند لندوي.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- څوک چې ځان جنتي گڼي هغه دوزخي دی.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- د ظالم بنېل د مظلومانوسره زیاتۍ دی.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- څوک چې بد نه پیژني، هغه پکې مبتلا کیږي.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- عدل د مظلوم لپاره جنت او د ظالم لپاره دوزخ دی.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- مرگ یادول غوره نصیحت دی.
(عمر فاروق رضی الله عنه)
- درې شيان د مینې په زیاتولو کې مرسته کوي:
(۱) سلام اچول.

- ۲) په مجلس کې نورو ته ځای پرېښودل.
- ۳) خپل مخاطب په ښه نوم يادول.
- (عمر فاروق رضی الله عنه)
- څوک چې ځان ته عالم وايي، هغه جاهل دی.
- (عمر فاروق رضی الله عنه)
- ډېر پورونه مه اخلئ، ترڅومو ژوند ارام تیر شي.
- (عمر فاروق رضی الله عنه)
- د عالم سره یوساعت خبرې د کلونو د مطالعې نه غوره دي.
- (عمر فاروق رضی الله عنه)
- د بد اخلاقه انسان له دوستۍ څخه ځان وساتئ.
- (عمر فاروق رضی الله عنه)
- څوک چې زموږ عیبونه رانبايي، الله تعالی دې پرې رحم وکړي.
- (عمر فاروق رضی الله عنه)
- الله تعالی همیشه حاضر گڼل غوره ایمان دی.
- (عثمان رضی الله عنه)
- په کراره خبرې کول، ښکته کتل اومیانه روي ایماني ښيي دي.
- (عثمان رضی الله عنه)
- الله تعالی په هروخت کې حاضر گڼل د ایمان ښه ده.
- (عثمان رضی الله عنه)
- هغه خلک چې د غریب پوښتنه کوي، په جامو کې پيوند لگوي او خپل بوتان او خپلۍ په خپله سموي د کبر څخه خالي دي.
- (عثمان رضی الله عنه)
- کله چې ژبه اصلاح شي، زړه خپله اصلاح کیږي.
- (عثمان رضی الله عنه)
- د نعمت بې ځایه مصرف ناشکري ده.

(عثمان رضی الله عنه)

– ای انسانه! که ته دالله تعالی لویی نه بیانوي نودهغه پیداکړي نعمتونه مه استعمالوه.

(عثمان رضی الله عنه)

– څوک چې دکال په اوږدوکې تکلیف ونه گوري، نوهغه دی په دې پوه شي چې الله تعالی ترې خفه دی.

(عثمان رضی الله عنه)

– د هغه چاپه حالت افسوس کوم، چې په جنت ایمان لري او بیا هم ځان په دنیا کې ارام محسوسوي.

(عثمان رضی الله عنه)

– که سترگې روښانه کړو، هره ورځ د محشرده.

(عثمان رضی الله عنه)

– غوسه همیشه دناپوهۍ څخه شروع کیږي اوپه پنبیماني پای ته رسیږي.

(عثمان رضی الله عنه)

– چوپتیا دغوسي لپاره غوره درملنه ده.

(عثمان رضی الله عنه)

– په کوم علم چې عمل ونه شي، هغه دوخت مصرفول دي.

(عثمان رضی الله عنه)

– د نیکو اخلاقو ثمره خوشحالي ده.

(عثمان رضی الله عنه)

– د هغې غریبۍ شکراداکړه چې عزت پکې محفوظ وي، ترهغه امیری غوره ده کوم کې چې ذلت او رسوائی وي.

(علي رضی الله عنه)

– کله چې تاسې د دنیا دمفلسۍ څخه تنگ شئ، اود رزق پیدا کولولاره هم نه وي، نوصدقه ورکړئ، اودالله تعالی سره تجارت وکړئ.

(علي رضی الله عنه)

– د چا چې درسره ريښتيني مينه وي، هغه تا له بيکاره کارونوڅخه ژغوري.

(علي رضی الله عنه)

– د يوچامينه اواخلاص دهغه کس بې عقلي مه گڼه، کنه يوه ورځ به مينه او اخلاص پسې گرځي خلک به تا بې عقل بولي.

(علي رضی الله عنه)

– خوشبخته به داڅرت غم خوري، اوبدبخته به ددنيا غم خوري.

(علي رضی الله عنه)

– دغم په وخت کې هيڅ کله هم داسې فکر مه کوه، چې کوم ملگري به مې په کار راځي، بلکې داسې فکرکوه چې کوم ملگري به مې پرېږدي.

(علي رضی الله عنه)

– کله چې عقل پوره شي، نوخبرې کمې شي.

(علي رضی الله عنه)

– د زړه ترټولو لوی مرض حسد دی.

(علي رضی الله عنه)

– د نوروپه حال سوچ کول، دځان لپاره نصيحت دی.

(علي رضی الله عنه)

– که ښه دوست هرڅومره بدشي دوستي مه ورسره پرېږده، ځکه که اوبه هرڅومره چټلې شي، اور پرې مرکېږي.

(علي رضی الله عنه)

– نيکي کوه، نيکي به وويني.

(علي رضی الله عنه)

– د ژوند هره ورځ اخري ورځ وگڼه.

(علي رضی الله عنه)

– زغم زينت، وفا ځوانمردي، او اړيکې ساتل نعمت دی.

(علي رضی الله عنه)

– زه د مشرانو عزت په دې خاطر کوم چې د هغوی نیکي زما څخه زیاته ده، او

په کشرانو په دې خاطر شفقت کوم چې د هغوی گناه له ما څخه کمه ده.

(علي رضی الله عنه)

– ما ته په گل اومورکې هیڅ فرق نه ښکاري.

(علي رضی الله عنه)

– په گناه دشرمیدلو احساس کول انسان له گناه څخه ساتي، په نیکۍ غرورکول

نیکي له منځه وړي.

(علي رضی الله عنه)

– د سړي وړتیا دهغه دژبې لاندې پټه ده.

(علي رضی الله عنه)

– بهادر انسان هغه دی، چې د گناهونوڅخه پاک وي.

(علي رضی الله عنه)

– په خپله ځوانۍ اوقوت ونه غولیرئ، ځکه دا ژر پناه کیدونکي دي.

(علي رضی الله عنه)

– عبادت ترټولو غوره سرمایه ده.

(علي رضی الله عنه)

– د بیړي نتیجه پېښماني ده.

(علي رضی الله عنه)

– دپرخندل دانسان قدر کموي.

(علي رضی الله عنه)

– ښایست دالله تعالی غوره نعمت دی.

(علي رضی الله عنه)

– غریب هغه دی چې دوستان ونه لري.

(علي رضی الله عنه)

– د ناپوه چوپتيا دهغه دعيونو پرده ده.

(علي رضی الله عنه)

– د دوه شيانوپه اخيستلوکې دډېر نرخ پروا مه کوه:

(۱) هغه کتاب چې خوښ دې شي.

(۲) هغه درمل چې تاته گټه رسوي.

(علي رضی الله عنه)

– مخکې له دې چې بوډا شي علم زده کړه.

(علي رضی الله عنه)

– علم يو بې زواله دولت دی.

(علي رضی الله عنه)

– که غلامې عيب نه شي، نوبيا هيڅ شی عيب نه دی.

(علي رضی الله عنه)

– تر ټولوغوره عبادت صدقه ده.

(علي رضی الله عنه)

– د مظلوم دنبيرا څخه ځان وژغوره، ځکه د مظلوم دنبيرا اسمان ته دشغلي په

خير ځي.

(علي رضی الله عنه)

– د علم طلب دنفل لمونځ نه غوره دی.

(علي رضی الله عنه)

– غوره علم هغه دی، چې تاسې اصلاح کړي.

(علي رضی الله عنه)

– د هرچا دایمان معلومات دهغه له وعدو څخه کېږي.

(علي رضی الله عنه)

– مؤمن نرم خويه او د تکبرڅخه خالي وي.

(علي رضی الله عنه)

– مؤمن دخپل عمل په اساس مؤمن وي.

(علي رضی الله عنه)

– په نړۍ کې ترټولو گران کار دځان اصلاح ده او اسان کار بل ته گوته نيول دي.

(علي رضی الله عنه)

– زه تعجب کوم چې په خپل ژوند اختيارنه لرې، خوبيا هم اوږده اميدونه ساتي.

(علي رضی الله عنه)

– خپله ژبه دخپلې مور په وړاندې تيزه مه استعمالوه، ځکه تاته خبرې مور درښودلي.

(علي رضی الله عنه)

– د خپل توان څخه زيات کارو مه کوه، اودومره هم مه بې همته کيږه چې خپله سستي دې بل چاته احتياج کړي.

(علي رضی الله عنه)

– د کبرجنو خلکو ملاقات ته ورتلل دځان دعزت کمول دي.

(علي رضی الله عنه)

– په کوم ځای کې چې ستا عزت نه کيږي هلته مه ورځه، که څه هم هلته تاته دسروزرو په کاسه کې ډوډۍ درکول کيږي.

(علي رضی الله عنه)

– کله چې وغواړم رب سره مې خبرې وکړم، نولمونځ کوم او کله چې وغواړم الله راسره خبرې وکړي، نو دقران کریم تلاوت کوم.

(علي رضی الله عنه)

– غوره کمال عبادت اوغوره عبادت صدقه ده.

(علي رضی الله عنه)

– د مؤمن لپاره هغه ورځ اختر ده، چې نوموړی پکې دالله تعالی نافرمانی ونه کړي.

(علي رضی الله عنه)

– ترټولو غوره دينداري ايمان درلودل دي.

(علي رضی الله عنه)

– ترڅو چې ستا په وجود کې د انسانيت شرف موجود وي، بايد دظلم مخنيوی وکړي.

(علي رضی الله عنه)

– بداخلاقي دوحشت او نفرت لامل گرځي، او دا لاعلاجې مرض دی.

(علي رضی الله عنه)

– د وېرې په وخت کې حق خبره کول دريښتيني ايمان نښه ده.

(علي رضی الله عنه)

– د ټولو نه غوره وخت هغه دی، چې په لمانځه کې تير شي.

(علي رضی الله عنه)

– د انسان قابليت دژبې ترشاه وي.

(علي رضی الله عنه)

– درواغجن هيڅکله د لوړې درجې خاوند نه شي کيدای.

(علي رضی الله عنه)

– يوچاته لاره ښودل صدقه ده.

(علي رضی الله عنه)

– ريښينی دوست هغه دی، چې په سخته کې ستا له حال څخه ځان خبرکړي.

(علي رضی الله عنه)

– د دوښمن سره احسان کول لويه نيکي ده.

(علي رضی الله عنه)

– انسان چې په خپله بيدار نه وي، هغه ته پيره دارهڅ گټه نه شي رسولی.

(علي رضی الله عنه)

– تکبر دهغه چا سره ښايي چې مرگ ورته نه راځي.

(علي رضی الله عنه)

– د جهالت درې نښې دي (۱) خپل ځان غوره گڼل (۲) فضول خبرې کول (۳) په خپل نصيحت پخپله عمل نه کول.

(ابودردا رضی الله عنه)

– که چيرې يو کمزوری سړی ستا بې عزتي وکړي، نوبښنه ورته وکړه ځکه بښنه کول د بهادرو خلکو صفت دی.

(سلمان فارسي رضی الله عنه)

– شکرايستل نيم ايمان دی.

(عبدالله ابن مسعود رضی الله عنه)

– درې شيان دانسان د هلاکت سبب گرځي:

(۱) غرور

(۲) حرص

(۳) کينه

(حسين رضی الله عنه)

– د خپل ځان ستايل د هلاکت لومړی عامل دی.

(حسن رضی الله عنه)

– هغه څوک چې غواړي ستا ملگری شي، نودهغوی ملگری شه.

(حسن رضی الله عنه)

– غوره والی او بزرگي د اسلام څخه پرته په هيڅ شي کې نشته.

(خالد بن وليد رضی الله عنه)

– د انسان تر ټولو لوی دښمن دهغه گناه ده.

(سلمان فارسي رضی الله عنه)

– تر ټولو غوره کار د ژبې ساتل دي.

(عايشه رضی الله عنها)

– ځواني دليونتوب يوه برخه ده.

(عبدالله ابن مسعودرضی الله عنه)

– په گناه خوښي کول له گناه هم لويه گناه ده.

(ابوذرغفاري رضی الله عنه)

– تر ټولو ښه کس هغه څوک دی، چې انتقام اخيستلی شي مگر ښه کوي.

(حسن رضی الله عنه)

– هرکار په پيل کې ستونزمن وي.

(سلمان فارسي رضی الله عنه)

– عابد هغه څوک دی، چې دالله تعالی په تقسيم خوښ وي.

(حسن رضی الله عنه)

– د ميلمه په وياړ ډير مصرف په اصراف کې نه راځي.

(عايشه رضی الله عنها)

– د شريف انسان ښه داده چې دهغه چا عزت کوي چې ده ته يې هيڅ ډول

گټه نه رسيري.

(عباس رضی الله عنه)

– د جهاد برياليتوب داشخاصوپه ډېرښت کې نه دی، بلکې په اخلاص، صداقت

اولويه حوصله کې دی.

(خالد بن وليد رضی الله عنه)

– حق پلوی به هيڅکله هم ذليله نه شي.

(عايشه رضی الله عنها)

– د ښځو حج دوسلوال جهاد نه غوره دی.

(عايشه رضی الله عنها)

– علم ترټولو لويه خزانه ده.

– حق پلوی انسان به هيڅکله ذليل نه شي، اگر که دوخت ټول خلک دده په

خلاف ولاړ وي.

(عايشه رضی الله عنها)

— د انسان په بدن کې دعزت اوذلت ذمه واره ژبه ده.

(عايشه رضى الله عنها)

— انسان نه په خپله خوښه پيداكيږي او نه په خپله خوښه مړكيږي، نوبيا ولې

دپيدايښت او مرگ ترمنځ ژوند په خپله خوښه تيروي؟

(حسين رضى الله عنه)

دریمه برخه

د امامانو، عالمانو او پوهانو ويناوې

– که عالمان دالله تعالى دوستان نه شي، نو څوک به دالله تعالى دوستان شي؟

(امام ابو حنيفه رحمه الله)

– له خلکو سره داسې کړنه کوه لکه څنگه چې يې له خپل نفس سره کوي.

(امام ابوحنيفه رحمه الله)

– په ټولو نېکيو کې لويه نيکي ايمان دی، او په ټولو گناهونو کې لويه گناه کفر

دی.

(امام ابوحنيفه رحمه الله)

– څوک چې د دنياوي کټې په خاطر علم زده کوي، علم دهغه په زړه کې ځای

نه نيسي.

(امام ابوحنيفه رحمه الله)

– بې علمه عمل بې ساه جسد دی.

(امام ابوحنيفه رحمه الله)

– له صبر، زغم او حوصلې سره ځان عادت کړئ.

(امام ابوحنيفه رحمه الله)

– چا چې ستا بدي بيانوله، ته يې نيکي بيانوه.

(امام ابوحنيفه رحمه الله)

– د بل چا د حقوقو په پوره کولو کې بېره وکړئ.

(امام ابوحنيفه رحمه الله)

– خپل ځان لپاره د گناهونو انبار او خپلو وارثانو لپاره مال او دولت مه جمع کوه.

(امام ابوحنيفه رحمه الله)

– که غواړئ چې په دين کې پوه لاسته راوړئ، نو د خلکو خبرو ته مه گورئ.

(امام ابوحنيفه رحمه الله)

- هر چا سره په ورين تندي مخ کيږه، او لويي مه کوه.
(امام ابوحنيفه رحمه الله)
- د عالمانو دټول علم سرمايه دوه شيان دي: د عقيدې سمون او ريښتني خدمت.
(امام شافعي رحمه الله)
- د ميراني خاوندانو ته نه ښايي چې په دنيا کې ارامه ژوند وکړي.
(امام شافعي رحمه الله)
- ژوند هغه سفر دی، چې شروع يې زانگو او پای يې لحد دی.
(امام شافعي رحمه الله)
- له شرک پرته دهرې گناه دښمني اميد شته دی.
(امام شافعي رحمه الله)
- کله چې کارونه ډېر زيات شي، نو لومړی هغه وکړه چې مهم وي.
(امام شافعي رحمه الله)
- بې له ازموينې دچا په دوستۍ باور مه کوئ.
(امام شافعي رحمه الله)
- تواضع او عاجزي په جامو کې نه ده، بلکې عاجزي يوازې په دين کې ده.
(امام مالک رحمه الله)
- خومره چې مال او شتمني لږ وي، حساب يې هم کم وي.
(امام احمد بن حنبل رحمه الله)
- په خپله ځان هوښيار گڼل ستره ناپوهي ده.
(امام غزالي رحمه الله)
- غوره نيکي د خپلو ملگرو دعزت ساتنه ده.
(حسن بصري رحمه الله)
- د ضرورت پرته له کور څخه مه وځئ.
(امام مالک رحمه الله)
-

- په داسې سيمه کې مه اوسېږئ چې هلته حق نه عملي کېږي.
(امام مالک رحمه الله)
 - ناپوه چې دچوپتيا په ګټه پوه شي، هوبنيار بلل کېږي.
(امام مالک رحمه الله)
 - درواغجن له هرڅه دمخه خپل ځان رسوا کوي.
(امام حسن بصري رحمه الله)
 - بد اخلاقي د باطني نجاست نښه ده.
(امام غزالي رحمه الله)
 - خلک هروخت د علم لپاره راځي، خو هيڅکله علم خلکو پسې نه ورځي.
(امام مالک رحمه الله)
 - غوسه دانسانيت ډيوه مړه کوي.
(امام غزالي رحمه الله)
 - پتمنو خلکو لپاره بې شرمي له مرګ څخه سخته ده.
(امام حسن بصري رحمه الله)
 - د ځوانۍ عمر داسې دی، لکه څه شی چې دې په جيب کې وي او درڅخه ورک شي.
(امام احمد بن حنبل رحمه الله)
 - دانسان تر ټولو لويه فتحه داده، چې په خپله خوله او زړه واک ولري.
(امام غزالي رحمه الله)
 - هغه څوک احمق دی، چې کله قوم ورپسې روان شي، کبر او لويي شروع کړي.
(امام حسن بصري رحمه الله)
 - هغه دعوت تر ټولو بدتر دی، چې په هغه کې دولتمند خلک راغوبنښتل کېږي او مسکينان محروم پاتي کېږي.
(امام غزالي رحمه الله)
 - هغه څوک چې حياء نه لري، ايمان نه لري.
-

(امام جعفر صادق رحمه الله)

– علم پرته له نادری او لوړې څخه نه ترلاسه کېږي.

(امامالک رحمه الله)

– په انسان باندې تر ټولو دروند بوج دهغه غوسه ده.

(امام مالک رحمه الله)

– باید شونډې وټپو، مټې راوڼغاړو او لاس په کار شوو.

(امام غزالي رحمه الله)

– د دنیا مینه دټولو گناهونو سر دی.

(امام حسن بصري رحمه الله)

– څوک چې د مال او دولت سره مینه کوي، الله تعالی به یې رسوا کړي.

(امام حسن بصري رحمه الله)

– د زړه خوشحالي یواځې په حلال رزق ده.

(امام احمد بن حنبل رحمه الله)

– بې همته انسان ناکام وي، او بې دینه انسان بې حياء وي.

(امام حسين رحمه الله)

– بنایسته اخلاق دادي چې نه کینه وکړي او نه غوسه وکړي.

(امام احمد رحمه الله)

– په چا پسې ملنډې وهل، د دوښمنۍ لامل کېږي.

(امام غزالي رحمه الله)

– تمه ازاد سړی غلام گرځوي.

(امام ترمذي رحمه الله)

– چا چې مشوره پرېښوده هغه تېاه شو.

(امام اوزاعي رحمه الله)

– عالم هغه دی چې عمل یې دعلم سره برابر وي.

(امام حسن بصري رحمه الله)

– زه د ډېر علم پر ځای لږ ادب ته اړتيا لرم.

(عبدالله ابن مبارک رحمه الله)

– داسې خبرې مه کوه چې خلک پرې خندا کوي.

(لقمان حکيم رحمه الله)

– په کوم ځای کې چې خبرې کول سپين زر وي، خاموشي سره زر ده.

(لقمان حکيم رحمه الله)

– دناپوهانو مقابله په خاموشۍ سره کوه.

(لقمان حکيم رحمه الله)

– له بد ذاته خلکو دوفاتمه مه کوه.

(لقمان حکيم رحمه الله)

– د نا اهل او خود غرضه مشر دگناه سزا ټول قوم ته ورکول کېږي.

(صلاح الدين ايوبي رحمه الله)

– حکمت په لس ډوله دی، نهه ډوله يې په خاموشۍ کې او يو ډول يې په کمو

خبرو کې دی.

(لقمان حکيم رحمه الله)

– تاسو د خپل نفس دخواهشاتو په پوره کولو کې لگيا يې او هغه ستاسو په

بربادولو کې لگيا دی.

(عبدالقادر جيلاني رحمه الله)

– ستاسو لوی دښمن ستاسو بد ملگری دی.

(عبدالقادر جيلاني رحمه الله)

– د الله تعالى د پيژندلو نه د ځان پيژندل سخت دي.

(عسکري رحمه الله)

– هم د دنيا او هم د آخرت سړی اوسه.

(لقمان حکيم رحمه الله)

– داسې کارونه مه کوی، چې جاهلان ستاسو پر وړاندې گوستاخي وکړي.

(لقمان حکيم رحمه الله)

- د خپلې گټې لپاره خپل عزت له لاسه مه ورکوي.

(لقمان حکيم رحمه الله)

- ريښتيني مينه ناک انسان مرگ نه لري.

(علامه اقبال رحمه الله)

- دوست هغه دی، چې ټول عمر درسره وفا وکړي.

(عبدالقادر جيلاني رحمه الله)

- کله چې قومونه د فکر کولو څخه محروم شي، تباه کيږي.

(علامه اقبال رحمه الله)

- اسلام يوازینی دين دی چې د ژوند ټولې ښيگڼې په کې نغښتي دي.

(جلال الدين سيوطي رحمه الله)

- حاسد ته هېڅ وخت راحت نه حاصلیږي.

(احنف بن قيس رحمه الله)

- کاسب د الله تعالی دوست دی.

(معين الدين رحمه الله)

- هغه حاکم چې قوم د ځان غلام گڼي، پایله يې هلاکت او تباهي ده.

(طارق بن زياد رحمه الله)

- له بد اخلاقۍ څخه دوښمني پيدا کيږي.

(لقمان حکيم رحمه الله)

- ازادۍ او خپلواکۍ ته څوک په تشو خبرو نه شي رسيدلای.

(سيد جمال الدين افغان)

- په خپل نفس باور د بري لومړی شرط دی.

(سيد جمال الدين افغان)

- ډېر داسې وروڼه شته دي چې، ستا له مور څخه نه دي زيريدلي.

(لقمان حکيم رحمه الله)

- زمور دين (اسلام) ټول ادب دی.
- (جعفر صادق رحمه الله)
- جهاد ژوند دی، جهاد عزت دی، جهاد رحمت دی او جهاد سرلوړي ده.
- (شهيد عبدالله عزام رحمه الله)
- ژوند يو امانت وگڼئ، کيدای شي ډېر ژر درنه واخيستل شي.
- (جلال الدين رومي رحمه الله)
- د احساساتي خلکو دوستي او دوښمني دوام نه لري.
- (شهيد سيد قطب رحمه الله)
- غلامي دالله تعالى لوی لعنت دی.
- (علامه اقبال رحمه الله)
- دمذهبي تعصب له کبله دقومونو تر منځ اتفاق او همدردي له منځه ځي.
- (حسن البناء رحمه الله)
- د تخت او تاج نشه دانسان څخه خيرونکی حيوان جوړوي.
- (صلاح الدين ايوبي رحمه الله)
- حق اخيستل کيږي، ورکول کيږي نه.
- (سيد جمال الدين افغان)
- څوک چې پوه وي، هيڅکله دملگري رازونه نه خپروي.
- (قطب الدين رحمه الله)
- علم چې په هره طريقه ممکن وي، ترلاسه يې کړئ.
- (علامه اقبال رحمه الله)
- ټول قدرتونه دمطلق قدرت پر وړاندې کمزوري دي.
- (شهاب الدين رحمه الله)
- له خولې څخه داسې وينا مه راوباسئ، چې تاسو پرې ملامت شئ.
- (سفیان ثوري رحمه الله)
- په توبه کې وروسته والی دنفس دوکه ده.

(جعفرصادق رحمه الله)

– څوک چې په خپټه موږ وي په عبادت کې به يې خوند نه وي.

(ابراهيم بن ادهم رحمه الله)

– قناعت يوه داسې خزانه ده، چې پناه نه لري.

(عبدالرحمن بابا رحمه الله)

– څوک چې زيات ويده کيږي، په عمر کې به يې برکت نه وي.

(ابراهيم بن ادهم رحمه الله)

– چا چې دالله تعالى يووالی وپيژانده، هغه هدف ته رسيدلی دی.

(ابوبکر واسطي رحمه الله)

– څوکۍ هيڅ ارزښت نه لري بلکې اهداف مهم دي.

(شهيد معلم اول گل رحمه الله)

– اخلاص هغه دی چې په دنيا او آخرت کې يې هيله ونه شي.

(ابو محمد رحمه الله)

– موږ هيڅکله داسې اميد نشو ساتلی، چې شرق يا غرب به داسې لاره برابره

کړي چې د مجاهدينو ارمان ترسره شي.

(خالص بابا رحمه الله)

– د دنيا د ټولو تعذيبونو څخه سخت هغه يې مرگ دی، خو د الله جل جلاله د

ددين د حاکميت په خاطر خپل ځان قربانول بيا ستر وياړ او سعادت دی، چې

الله تعالى يې په خپلو خاصو بنده گانو لوروي.

(شهيد استاد نعمان رحمه الله)

– که چا درنه پوښتنه وکړه چې ولې خفه يې؟ ريښتيا ورته ووايه: استغفار نه

وايم، او د قران کريم تلاوت مې پريښی.

(دوکتور اظهار الحق)

– کبرجن لکه مرغه، څومره چې پورته کيږي څومره په نظرونو کې وړوکی

ښکاري.

(دوکتور اظهار الحق)

– که په مسجد کې مو د ماشومانو اوازونه وانه وريدل، نو د راتلونکي نسل څخه وویريرئ.

(دوکتور اظهار الحق)

– د سړي اخلاق د هغه په غياب کې تر بل هر چا ښه دفاع کوي.

(دوکتور اظهار الحق)

– مونږ بايد له ځان څخه دا درې پوښتنې وکړو: (۱) د څه لپاره پيدا يوو؟ (۲) څه مو کړي؟ (۳) څه بايد وکړو؟

(دوکتور اظهار الحق)

– په دعاء تجربه مه کوی، بلکې دعا داسې وغواړئ، چې په قبلیدلو يې ښه باوري یی.

(دوکتور اظهار الحق)

– د يو چا مجبوريټ او بې وسي بايد د هغه له کمزوی سره تعبير نه شي.

(غلام عمر عبدالله)

– ځينې خبرې او دردونه همداسې په زړه کې پټ ښه وي، بيانول يې نور دردوي.

(غلام عمر عبدالله)

– غربي نړۍ د مسلمانانو دوه شيان نه شي زغملي: (۱) د ځوانانو دينداري (۲) د ښځو عفت او پرده.

(غلام عمر عبدالله)

– د تاريخ په اوږدو کې حاکمانو تل هغه علماء ځورولي، چې دباطل ملاتړ يې نه دی کړی.

(غلام عمر عبدالله)

– اخلاق لکه روزي داسې ويشل شوي، ځيني يې فقيران او ځيني يې مالدارن دي.

(غلام عمر عبدالله)

- که انسان د ژوند پیل او پای هیر نه کړي، په منځنۍ مرحله کې به بې لارې نه شي.

(غلام عمر عبدالله)

- په نړۍ کې هغه خلک ډېر مخالفین لري، چې د حق خبره کوي یا د حق پلوی وي.

(غلام عمر عبدالله)

- یوازینی څوک چې زه هڅه کوم ترې غوره شم، هغه د پروډ (زه) یم.

(سفیان خالد)

- ادب د عطرو په څیر دی، که ته یې وکاروې نور خلک هم ترې خوند اخلي.

(سفیان خالد)

- ښکلا هم ډېر شرطونه لري، یو یې موسکا ده.

(سفیان خالد)

- هغه امت به هیڅ کله مات نه شي، دکوم چې مشر او قومندان محمد (ص) وي.

(سفیان خالد)

- په قبرونو غوړېدلې چوپټیا په دې معنا نه ده، چې ټول جنت ته لاړ دي.

(سفیان خالد)

- ځیني خلک د ضلالت له وېرې په ضلالت کې ژوند کوي.

(سفیان خالد)

- د ادب له مخې هر انسان ته غوړ کیږده، خو د احتیاط له مخې یې هر څه مه منه.

(سفیان خالد)

- اسمان او ځمکه دواړه مې خوښ دي، ځکه په اسمان کې جنت او په ځمکه کې مې مور ده.

(سفیان خالد)

– ستا اخلاق ستا ادرس دی.

(سفیان خالد)

– انسان چې غوسه وزغمي، نو هر ډول حالات تر کنټرول لاندې راوستلای شي.

(عبدالمالک روحاني)

– بخښنه، محبت او عبادت باید په پټه سره وشي.

(عبدالمالک روحاني)

– اعتماد د هرې اړیکې تر ټولو مهم شرط دی.

(عبدالمالک روحاني)

– د ځان بدلون زده کړه، کال خو هر کال بدلېږي.

(عبدالمالک روحاني)

– هر انسان باید د خپلې ژبې ساتنه داسې وکړي، لکه څنگه چې د جامو ساتنه کوي.

(عبدالمالک روحاني)

– د وخت په تیریدو د ځینو انسانانو اصلیت څرگندېږي.

(عبدالمالک روحاني)

– انسان کوښښ کوي چې د مرګ څخه ځان خلاص کړي نه د جهنم څخه، حال

دا چې په کوښښ کولو انسان د جهنم څخه خلاصېږي خو نه د مرګ نه.

(الحاج نصرت)

– بعضې خلک ځکه ستړي او پريشانه دي، چې هرڅه له حده زیات او له وخته

مخکې غواړي.

(الحاج نصرت)

– د کورنۍ په شومول د هرې ټولنې مشر د امیل د تار (مزي) حیثیت لري، په

هره اندازه چې تار قوي وي، ټولنه به منظمه وي.

(بشارت)

– د دين اصلي اصول پريښودل ، فرعي او جزوي مسايلو ته مخه کول د امت د اختلاف سبب کيږي.

(بشارت)

– د دوستانو او خپلوانو د زياتيدلو هڅه کوه، مخالفين په خپله کميږي.

(بشارت)

– ريښتنی واقعي دوست هغه دی، چې ستاسو اهميت تر مادياتو غوره وگڼي.

(بشارت)

– ښه دوست پيدا کول ستا قسمت دی، او ساتل يې ستا هنر دی.

(ابو عمرمتين نصرت)

– ريښتيني مينه وينه غواړي.

(ابو عمرمتين نصرت)

– له نورو سره داسې چلند وکړه، چې تمه لرې چې نور يې له تا سره وکړي.

(ابو عمرمتين نصرت)

– مونږ بايد زده کړو چې په خوشحالی کې لامل اوسو نه شريک، او په غم کې

شريک اوسو نه لامل.

(ابو عمرمتين نصرت)

– ناکامي مو په شگوه او برياليتوبونه مو د مرمرو په تيږو وليکي.

(پرمودا باترا)

– ساده خلک ښکلي وي.

(کوکو شانل)

– خاموشي دخبرو اترو حسن دی.

(ابن سينا)

– پرته له باطني ښکلا، ظاهري ښکلا بې ارزښته ده.

(ټاگور)

– برياليتوب له برياليتوب، او ناکامي له ناکامي څخه پيدا کيږي.

(شيو کهر)

– تر ټولو لوی بری په ځان تسلط دی.

(افلاطون)

– که يوه ورځ ستا مقام ټيټ شو نو خفه کيږه مه، ځکه لمر هره ورځ په دې نيت

دوبيري، چې سبا به بيا راخيژم.

(افلاطون)

– په کار کې تيروتنه تيروتنه نه ده، بلکې عبرت دی.

(ان ويلسن سکف)

– هيڅکله له خپلې تيروتنې څخه ملاتړ مه کوئ.

(شيو کهر)

– ښکلا دالله تعالی تحفه ده.

(ارسطو)

– حقيقي ښکلا يوازې په طبيعت کې ده.

(شکسپير)

– تر ټولو نږدې مرگ او تر ټولو لرې هيله ده.

(سقراط)

– ويږه او اميد د تل لپاره سره يوځای وي.

(لارو شفوکو)

– هيله دغريبانو ورځيني خواږه دي.

(هرشل)

– له نن پرته هيڅ ارزښت لرونکی شی نه شته.

(گوټه)

– د بدن په غړو کې زياته نافرمانه ژبه ده.

(فيثاغورث)

– يوه مور له سلو استادانو غوره ده.

توري لکه ستوري

(جورج هربرت)

- د مور استقامت غر، او محبت يې سمندر دی.

(ساخاروف)

- هغوی چې واک په پیسو اخلي، عدالت هم په پیسو خرڅوي.

(ناپیلون)

- له مرگ څخه مه ویرېږئ، ځکه له مرگ څخه یې ویره ترخه ده.

(سقراط)

- افسوس چې ځوان پوهیدلای، او بوډا توانیدلای.

(هنري اشتاین)

- دسر نه تیریدل بریالیتوب ته رسیدل دي.

(ویکتور هوگو)

- څوک چې فکر کم کوي، هغه خبرې هم کمې کوي.

(هربري)

- موسکا لگښت نه لري خو گټه یې زیاته ده.

(ډیل کارنگي)

- طلا په اور، ښځه په طلا او سپړی په ښځه ازمايل کيدای شي.

(سنت پروا)

- ټينگ هوډ په هر څه آن په وخت هم بری مومي.

(شاتوبريان)

- يوازې دگندولو دستنې په وسيله کولای شې چې کوهی وکنې.

(ناپیلون)

- مجبور يم چې سپورت وکړم، او کنه عقل مې ورستېږي.

(تولستوی)

- که کار کول زیار گالل دي، خو وزگارتيا فساد دی.

(بزر جمهر)

– کار نه کول دژوند نه کولو سره برابر دي.

(ولتر)

– ډېرې بې گټې خبرې سپی کمزوری ښکاره کوي.

(گوستا ولويون)

– مهمه دا نه ده چې ښکلی شي، ښکلا داده چې مهم شي.

(نلس منډيلا)

– دهغه څه په هکله چې ترې خبر نه يې، هيڅ هم مه وايه.

(سقراط)

– له مرگ څخه لوی رېښتيا او له هيلې څخه لوی دروغ نه شته.

(بايدن)

– له شکست او ماتې څخه وېره شکست راولي.

(ناپيلون)

– د نړۍ په دوو قومونو اعتبار مه کوئ، يهود او بني اسرائيل.

(هيټلر)

– د خلکو عيبونو ته پاملرنه زمونږ تر ټولو لوی عيب دی.

(جبران)

– د هيچا زړه مه خفه کوئ، ځکه ته هم زړه لرې.

(تولستوی)

– ميرانه د بشر تر ټولو اوچت صفت دی.

(ډيکنز)

– ناوړه انسان مې کيږي، خو د هغه شر پاتي کيږي.

(شکسپير)

– هر څوک ځواني تيروي خو مهمه داده چې ځنکه يې تيروي.

(بتهوون)

– دنيا هميش د عاقل په مرگ او د جاهل په ژوند اوښکې تويوي.

(افلاطون)

– لوی کارونه همیشہ په لومړي سر کې ناشوني ښکاري.

(کارایل)

– یو سړی د خپل د یو دروغ د پټولو لپاره شل نور دروغ وايي.

(دواني)

– لیونی که هرڅومره غښتلی وي د شپنۍ وړ نه دی.

(جاتاکاس)

– په یوه خدا انسان ته هره دروازه خلاصیږي.

(فرانکلن بتگر)

– په وعدو باور مه کوئ، ځکه نړۍ ټوله له وعدو ډکه ده.

(پاولو کویلو)

– تجربه د نرم کټ او پستو بالښتونو د پاسه نه ترلاسه کیږي.

(ارپید)

– د غوسې درمل خاموشي ده.

(سقراط)

– هر ښایسته شی ښه نه وي، لکن هر ښه شی حتماً ښایسته وي.

(کندي)

– یوازې ته خپله ښه پوهیږي، چې څه درته غوره دي.

(پایلو کویلو)

– له هغه ناپوه نه تښته چې ځانته پوه وايي.

(سندکا)

– یواځې همدومره پوهیږم چې نه پوهیږم.

(سقراط)

– مې پوه ژوندی او ناپوه ژوندی مې دی.

(لادوخر)

- انسان دکړنو له مخې شميرل کيږي، نه په کلونو.

(اسمايلي)

- راځي چې شتمن ژوند وکړو نه داسې چې شتمن مړه شو.

(واکرجانس)

- لوی برياليتوب د ملگرو تر منځ اعتماد او باور دی.

(والدو امرسون)

- په وړتيا باور لرل نيم برياليتوب دی.

(روسو)

- دکار دگټو څخه يوه داده چې ورځې لنډوې او عمر اوږدوي.

(ديدرو)

- دنورو سعادت غوښتل ستره نیکمرغي ده.

(الثر)

- لوړ همت او ټينگ هوډ ډيرې اوبه کوي.

(ستپلي)

- په انسان زيات مشکلات د هغه د ژبې له امله راځي.

(فيثاغورث)

- خونه پرته له کتابه داسې وي لکه بې روحه جسد.

(سيسرو)

- جامې زړې واغوندې خو کتاب نوی واخلي.

(فليپس)

- هيڅ شی ښکلی کيدای نه شي، چې ريښتيني نه وي.

(جوهن رسکين)

- د ژوند ستر هنر احساس دی.

(لرد ياپرون)

- تر ټولو لويه تيروتنه د تيروتنې څخه ويږه ده.

توري لکه ستوري

(البروت هوپارد)

– د تيروتنې نه جبران کول، خپله تيروتنه ده.

(کنفوسیوس)

– بدبين خلک تل نيوکې کوي.

(شيو کهر)

– هوښيار خلک په خيال کې نه بلکې په عمل کې ژوند کوي.

(کارلوس کاستاندا)

– پوهه، تجربه او هڅه د برياليتوب مهم عناصر دي.

(هنري لانگ فلو)

– ټينگه اراده د برياليتوب کيلي ده.

(رابرټ سون)

– که غواړې چې هوسا ژوند ولرې، نو لومړی مړ کيدل زده کړه.

(توکارام)

– خطر منوونکی انسان تل لوی کارونه کوي.

(افلاطون)

– خبرې کول اړتيا ده خو چوپتيا يو هنر دی.

(.....)

– دروغ که په طلايي ليک وليکل شي بيا هم دورغ دي.

(.....)

– يا منلې خبره ولره يا منلې زړه.

(.....)

– غوره هغه څوک دی چې ښه کارونه ترسره کړي، گني ښې خبرې خو بد خلک

هم کوي.

(.....)

– د دولت ساتنه به ته کوې، خو علم ستا ساتنه کوي.

(.....)

- د غوره اخلاقو څخه بل لور هيڅ شی نه شته.

(.....)

- د ښو اخلاقو لرونکی انسان د ښه وجدان لرونکی هم دی.

(.....)

- وجدان د انسان په شتوو کې غوره پانگه ده.

(.....)

- اخلاق يو دوکان دی او ژبه يې کولف دی ، کله چې کولف خلاص شي نو درک

يې معلومېږي چې دوکان د سرو دی او که د سکرو.

(.....)

- د مرگ لپار تياری هوښيارتوب دی.

(.....)

- د خپلې روغتيا لپاره ډېرې اوبه څښئ.

(.....)

- په ځان باور په انسان کې قوت پيدا کوي.

(.....)

- غوره ملگری هغه دی، چې په ليدلو يې تاته الله تعالى درياد شي.

(.....)

- په زړونو کې اوسيدل زده کړئ، کورونو کې خو هر څوک اوسېږي.

(.....)

- ادب د سرو او سپينو زرو نه غوره دولت دی.

(.....)

- بريالي خلک مختلف کارونه نه کوي، بلکې کارونه په مختلفه بڼه ترسره کوي.

(.....)

- د نورو په کارونو کې لاسوهنه نه کول نيم ادب دی. (.....)

– زه چې نن دومره ځای ته رسيدلی يم د مور له برکته.

(.....)

– خاموشي هغه دوست دی، چې هيڅ کله دې نه رسوا کوي.

(.....)

– د دين زده کول ستره پانگه ده.

(.....)

– د بدې ښځې او بد گاونډي څخه ځان ساته.

(.....)

– ښه ښځه د ميره تاج دی.

(.....)

– راتلونکی دهغه چا دی چې هيله ولري.

(.....)

– ټول هغه خلک چې له تاسره خاندې، ستا دوستان نه دي.

(.....)

– ښه دوستي هغه ده، چې مينه ورسره ملگرې وي.

(.....)

– باد له خاموشي ډيوې سره کار نه لري.

(.....)

– هغه اوښکې چې موږ يې له ناکامۍ وروسته تويوو، دا هغه خولې دي چې موږ

د کاميابۍ لپاره نه دي توی کړي.

(.....)

– خلکو نه د دعاء غوښتلو پرځای دا ښه ده چې، داسي څه وکړو چې خلک

خپله راته دعاء وکړي.

(.....)

– د انسان د ژوند اساس مور ده.

(مؤلف)

– ناکامي دبرياليټوب لپاره شرط ده.

(مؤلف)

– موسيقي اوريدل انسان بې حياء کوي.

(مؤلف)

– بې مشورې کار بې مالگې خواړه دي.

(مؤلف)

– بريالي خلک د خلکو په خبرو پسې نه گرځي.

(مؤلف)

– زموږ لپاره دا وياړ هم بس دی، چې دالله تعالى بنده گان يوو.

(مؤلف)

– له جنت څخه هغه څوک نا اميده کيږي، چې د الله تعالى په رحمت باور نه لري.

(مؤلف)

– ددعاء د نه قبلیدو وروسته مه خفه کيږه، ځکه الله تعالى له تا ډېر ښه پوهيږي.

(مؤلف)

– شاته کتل او په تيرو پيښماني، فقط وخت ضايع کوي او بس.

(مؤلف)

– مسلمان بايد د گناه په وخت له خپل نوم څخه وشرميږي.

(مؤلف)

– څوک چې ډېرې خبرې کوي، عزت يې کميږي.

(مؤلف)

– مثبت فکر د ژوند د مثبت بدلون سبب کيږي.

(مؤلف)

– عاجزي دانسان ښکلا ده.

(مؤلف)

– له يوه څه سره ډېره مينه انسان له ايمان څخه خلاصوي.

(مؤلف)

– تل دالله تعالى څخه غوښتونکي اوسه.

(مؤلف)

– مور د اولاد په تربيه کې تر هر چا زيات رول لري.

(مؤلف)

– د ژوند هره لحظه تجربه ده.

(مؤلف)

– دبعضي خلکو د ځيرو پر ځای، ديوالونو ته کتل ډېر ښه دي.

(مؤلف)

– ژوند د څو دقيقو او دقيقه د څو ثانيو نوم دی، نو راضي چې دغه ثانيې د الله

د رضا کولو لپاره تيرې کړو.

(مؤلف)

دوه خويونه

دوه خويونه ډېر ناوړه دي:

١: د الله تعالى سره شريک نيول

٢: مسلمانانو ته زيان رسول

دوه شيان

دوه شيان دالله تعالى غوره نعمتونه دي:

١: په دنيا کې علم

٢: په اخرت کې بېننه

دوه وختونه

په دوه وختونو کې پريکړه مه کوئ:

١: د غوسې په وخت کې

٢: د خوشحالي په وخت کې

دوه کسان

د دوه کسانو تل احترام کوئ:

١: د مور

٢: د خپل استاد

دوه شيان

مسلمان په دوه شيانو پيژندل کيږي:

١: حياء

٢: غوره اخلاق

درې شيان

درې شيان دوام نه لري:

١: د ظالم ظلم

٢: د وريځې سيوری ٣: چاپلوسي

توري لکه ستوري

درې شيان

کار انسان له درې بلاگانو څخه ساتي:

۱: بې روزگاري

۲: فسق

۳: اړتيا

درې شيان

د انسان ښکلا په درې شيانو کې ده:

۱: علم

۲: مينه

۳: ازادي

درې شيان

د درې شيانو سزا انسان ته په دنيا کې ورکول کېږي:

۱: دمور او پلار خفه کول

۲: په خلکو زياتی کول

۳: د نيکۍ په بدل کې بدې کول

درې شيان

درې شيان نجات ورکوي:

۱: ريښتينولي

۲: ښه خوی

۳: پرهيزگاري

درې شيان

درې شيان هيڅ کله مه کوه:

۱: د کنجوس څخه پور اخيستل

۲: د جاسوس ملگرتيا

۳: د ښځې په خبره باور

توري لکه ستوري

درې شيان

د درې شيانو پايله رسوايي ده:

۱: د ريا

۲: د دوه مخي توب

۳: د ضرورت پرته ډېرې خبرې

درې شيان

درې شيان په ژوند کې يو ځل پيدا کېږي:

۱: ځواني

۲: بڼايست

۳: مور او پلار

درې عملونه

په عملونو کې درې عملونه غوره دي:

۱: د شتمنۍ سره عاجزي

۲: د قدرت سره بېبڼه

۳: د يادولو څخه پرته احسان

درې پړاونه

د برياليتوب درې پړاونه دي:

۱: علم

۲: فکر

۳: عمل

درې شيان

درې شيان تل پاک ساته:

۱: بدن

۲: لباس

۳: خيالات

درې کسان

د درې کسانو غيبت روا دی:

۱: لالچي

۲: فاسق

۳: ظالم پاچا

درې شيان

د درې شيانو غوښتنه کوه:

۱: ښه ښځه

۲: تندرستي

۳: نیک اولاد

درې کسان

د درې کسانو څخه ځان ساته:

۱: د غافله عالم څخه

۲: له کبرجن فقير څخه

۳: د جاهل صوفي څخه

درې شيان

درې شيان خوښوی:

۱: وړو کسانو ته ډوډۍ ورکول

۲: برېښو ته جامې ورکول

۳: د قران کریم تلاوت

درې بنسټونه

په نړۍ کې د شر درې بنسټونه دي:

۱: ابليس

۲: ښځه

۳: شتمني

درې شيان

درې شيان بيرته نه راگرځي:

۱: روح

۲: ساه

۳: الفاظ

درې شيان

د درې شيانو دوستي له زيان څخه خالي نه وي:

۱: ژوند

۲: نفس

درې کارونه

په درې کارونو خوله وړانېږي:

۱: په سوال کولو

۲: په پېښو کولو

۳: په مړ کيدلو

درې کارونه

په درې کارونو انسان سپکېږي:

۱: په درواغو ويلو

۲: په کنځلو کولو

۳: دځان په ستايلو

درې کسان

د درې کسانو په خبرو باور مه کوي:

۱: درواغجن

۲: دوښمن

۳: احمق

درې کسان

درې کسان په درې ځايونو کې معلومېږي:

- ۱: بهادر د جنگ په ډگر
- ۲: ملگری د سختۍ په وخت کې
- ۳: هونبیار د غوسې په وخت کې

څلور شيان

هيڅکله دغه څلور شيان بې باکې مه گڼه:

- ۱: قرض
- ۲: رنځ
- ۳: دوشمني
- ۴: اور

څلور علامې

ايمان څلور علامې لري:

- ۱: تقوا
- ۲: حياء
- ۳: شکر
- ۴: صبر

څلور نښې

د غوره ژوند څلور نښې دي:

- ۱: ښه وينا
- ۲: ښه کار
- ۳: ښه نيت
- ۴: ښه مجلس

توري لکه ستوري

څلور شيان

څلور شيان څلور نور له منځه وړي:

۱: غوسه - عقل

۲: حسد - دين

۳: تمه - حياء

۴: غيبت - نيك اعمال

څلور شيان

څلور شيان بدن له منځه وړي:

۱: نيستي

۲: د خپلوانو بيلتون

۳: هميشه غوسه

۴: نصيحت ته غور نه كيښودل

څلور شيان

څلور شيان بدن ناروغه کوي:

۱: غم

۲: انديښنه

۳: لوړه

۴: بي خوبي

څلور شيان

څلور شيان بدن ته خونښي وربښي:

۱: روانې اوبه

۲: محبوب

۳: شنه منظره

۴: ميوه

څلور شيان

څلور شيان بدن ته قوت وربښي:

۱: پستي جامې اغوستل

۲: خواړه خوړل

۳: خوشبويي بوي کول

۴: معتدل حمام ته دننه کيدل

څلور شيان

څلور شيان رزق کموي:

۱: د لمر ختو په وخت کې خوب کول

۲: په لمانځه کې سستي کول

۳: خيانت کول

۴: ټگي

څلور شيان

څلور شيان ذهن کمزوری کوي:

۱: ترشه خواړه خوړل

۲: په خپ خوب کول

۳: غم

۴: اندېښنه کول

څلور شيان

څلور شيان بدن ناروغه کوي:

۱: ډېرې خبرې کول

۲: ډېر خوب کول

۳: ډېر خوراک کول

۴: ډېره جماع يا کوروالی کول

څلور کسان

څلور کسان د څلورو شيانو قدر پيژني:

۱: بوډا د ځوانۍ قدر

۲: ناروغ د روغتيا قدر

۳: مړی د ژوند قدر

۴: مصروف د اوزگار تيا قدر

څلور ستنې

د ايمان څلور ستنې دي:

۱: صبر

۲: يقين

۳: عدل

۴: جهاد

څلور شيان

څلور شيان دکاميابۍ لپاره ضروري دي:

۱: ښه صحت

۲: د اړتيا نشتوالی

۳: ټينگ عزم

۴: دالله تعالى توفيق

څلور شيان

څلور شيان د څلورو دښمنان دي:

۱: د علم دښمن تکبر دی.

۲: د عقل دښمن غوسه ده.

۳: د صبر دښمن حرص دی.

۴: د ريښتيا دښمن درواغ دي.

پنځه ډوله

د پنځه ډوله کسانو د دوستۍ څخه ځان لرې ساته:

۱: بې عقله

۲: درواغجن

۳: بخیل

۴: فاسق

۵: ډارن

پنځه زړونه

زړونه په پنځه ډوله دي:

۱: مړ زړه، دکافر زړه وي.

۲: ناروغه زړه، دا د گناهگار زړه وي.

۳: غافل زړه، دا د ډېر خوراک کوونکي زړه وي.

۴: مستور زړه، دا د يهودانو زړه وي.

۵: هوښيار زړه، دا زړه د تقوا دار زړه وي.

پنځه کسان

پنځه کسان جنتيان دي:

۱: هغه د ډېر اولاد خاوند چې صابر هم وي.

۲: هغه ميرمن چې خپل خاوند ترې راضي وي.

۳: هغه ميرمن چې خپل مهر خپل خاوند ته وېښي.

۴: هغه انسان چې مور او پلار ترې راضي وي.

۵: هغه ځوان چې د کناهونو څخه توبه وباسي.

توري لکه ستوري

شپر ټکي

جنگ کې دا شپر ټکي مهم دي:

۱: وسله

۲: غله او وسيله

۳: سلسله

۴: فيصله

۵: مرحله

۶: قافله

شپر شيان

د پوځ لپاره دا شپر شيان مهم دي:

۱: اطاعت

۲: عبادت

۳: چمتووالی او اعداد

۴: برید او تعرض

۵: قوي استخبارات

۶: وسلې او وسيلې

شپر نښې

د ناپوه شپر نښې دي:

۱: بې ځايه غوسه

۲: بې ځايه خبرې

۳: بې ځايه ورکړه

۴: د راز ښکاره کول

۵: په هرچا باور

۶: دوست له دښمنه پیژندل

شپر شيان

په جنت کې شپر شيان نه وي:

- ١: مرگ به نه وي.
- ٢: خوب به نه وي.
- ٣: حسد به نه وي.
- ٤: نجاست به نه وي.
- ٥: بوډاوالی به نه وي.
- ٦: ږیره به نه وي.

شپر صفتونه

چا کې چې دا شپر صفتونه پيدا شي، جنت ته به داخل شي:

- ١: الله تعالى پيژندل او دهغه عبادت کول.
- ٢: شيطان پيژندل او دهغه مخالفت کول.
- ٣: باطل پيژندل او دهغه څخه ځان ساتل.
- ٤: اخرت پيژندل او هغه ته تياری کول.
- ٥: دنيا پيژندل او هغې ترک کول. ٦: اصل دين پيژندل او په هغه منگولې لگول.

شپر شيان

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: چا چې ماته د شپږو شيانو ضمانت

راکړ، زه يې د جنت ضمانت کوم:

- ١: په خبرو کې ريښتيا ويل.
 - ٢: د وعدي پوره کول.
 - ٣: د امانت سمه ساتنه کول.
 - ٤: د عورت ساتنه کول.
 - ٥: د سترگو سالمه ساتنه کول.
 - ٦: لاسونه د زيان رسولو څخه ساتل.
-

اووه خويونه

د ماشومانو دغه اووه خويونه په ځان کې راولی:

- ١: ماشومان د رزق غم نه کوي.
- ٢: ماشومان يوځای ډوډۍ خوري.
- ٣: چې جنگ وکړي، کينه نه ساتي.
- ٤: له خپلو مشرانو څخه ويرېږي..
- ٥: د دوشمنۍ جامې تر اخره پورې نه اغوندي.
- ٦: په وړوکي گواښ سره ژاړي.
- ٧: له جنگ وروسته سمدستي روغه کوي.

اووه شيان

اووه هلاکوونکي شيان:

- ١: د الله تعالى سره شريک نيول.
- ٢: جادو کول.
- ٣: په ناحقه سره څوک وژل.
- ٤: د سود مال خوړل.
- ٥: په ناحقه د يتيم مال خوړل.
- ٦: په جهادکې د جنگ له ډگر څخه تېښتيدل.
- ٧: په پاک لمنو بنځو تور لگول.

اته شيان

اته شيان نه مېرېږي:

- ١: سترگې په کتلو
- ٢: ځمکه په باران
- ٣: بنځه په خاوند
- ٤: عالم په علم
- ٥: سوالگر په سوال

توري لکه ستوري

۶: حرص کوونکی د مال په جمع کولو

۷: سمندر په اوبو

۸: اور په لرگیو

اته شیان

اته شیان ضرور وگڼه:

۱: په هر حال کې تبلیغ

۲: په ځوانۍ کې ډېر عبادت

۳: د مور او پلار خدمت

۴: د دسترخوان پراخول

۵: صدقه او خیرات

۶: د ریښتیني دوست لټون

۷: د مشرانو احترام

۸: د آخرت لپاره کوښښ

نه نصیحتونه

نه نصیحتونه مهم دي:

۱: ولوله، په انتخاب سره

۲: غور وکړه، په ژورتیا سره

۳: خدمت وکړه، د زړه په اخلاص سره

۴: بحث وکړه، په دلیل سره

۵: ویل وکړه، په اختصار سره

۶: مقابله وکړه، په جرأت سره

۷: عبادت کوه، په محبت سره

۸: خبره اوره، په توجه سره

۹: ژوند تیروه، په اعتدال سره

نځه مينې

دوه مينې په يووخت کې نه جمع کيږي:

١: د الله تعالى مينه او د گناوونو مينه

٢: د جهاد مينه او د ژوند مينه

٣: د فداکارۍ مينه او د مال مينه

٤: د سولې مينه او د انتقام مينه

٥: د اصلاح مينه او د سلامتيا مينه

٦: د مبارزې مينه او د سوکالۍ مينه

٧: د عدل مينه او د ظلم مينه

٨: د وطن مينه او د سرغړونې مينه

٩: د نيکۍ مينه او د دوکۍ مينه

لس شيان

لس شيان يو تر بل قوي دي:

١: تر ټولو سخت شی تيره ده.

٢: د تيرې څخه سخت شی اوسپنه ده چې تيره ماتوي.

٣: د اوسپنې څخه سخت شی اور دی، چې اوسپنه ويلي کوي.

٤: د اور څخه سخت شی اوبه دي، چې اور مړ کوي.

٥: د اوبو څخه سخت شی باد دی، چې اوبه وچوي.

٦: د باد څخه سخت شی توپان دی، چې باد له منځه وړي.

٧: له توپان څخه سخت شی ملايکې دي.

٨: د ملايکو څخه سخت عزرايل عليه السلام دی چې د هغوی روحونه به اخلي.

٩: له عزرايل عليه السلام څخه سخت مرگ دی، چې د عزرايل عليه السلام

څخه به ژوند اخلي.

١٠: له مرگ او ټولو شيانو سخت او قوي الله تعالى دی.

لس شرطونه

- خليفه بايد دلس شرطونو مطابق وي: ١: بايد مسلمان وي.
- ٢: بايد نارينه وي.
- ٣: بايد د دين عالم وي.
- ٤: عادل او صالح به وي.
- ٥: بايد ازاد وي.
- ٦: بايد عاقل وي.
- ٧: بايد بالغ وي.
- ٨: د بدن غړي يې روغ وي.
- ٩: بايد زړور وي.
- ١٠: بايد په معامله کې پوه او د رايې خاوند وي.

لس شيان

لس شيان لس نور له منځه وړي:

- ١: غم — عمر
 - ٢: صدقه — بلا
 - ٣: غوسه — عقل
 - ٤: تکبر — علم
 - ٥: پښيماني — سخاوت
 - ٦: نيکي — بدي
 - ٧: عدل — ظلم
 - ٨: توبه — گناه
 - ٩: درواغ — رزق
 - ١٠: غيبت — نيک اعمال
-

لس شيان

لس شيان الله تعالى نه خوښوي:

۱: د مالدارانو کنجوسي

۲: د غريبانو غرور

۳: د عالمانو تمه

۴: د ښځو بې حياتوب

۵: د بودا د دنيا مينه

۶: د ځوان سستي

۷: د پاچا ظلم

۸: د غازي ډاږيدل

۹: د تقوادر ځان غوښتنه

۱۰: د عابد ځان ښودنه

لس شيان

لس شيان له لسو شيانو پرته نه جوړيږي:

۱: عقل بې له پرهيزگاري څخه

۲: فضيلت بې له علم څخه

۳: شرافت بې له ادب څخه

۴: مالداري بې له سخاوت څخه

۵: خوشحالي بې له امن څخه

۶: بادشاهي بې له عدل څخه

۷: کاميابي د الله تعالى له ويرې څخه

۸: جهاد بې له توفيق څخه

۹: لوړوالی بې له عاجزۍ څخه

۱۰: فقر بې له قناعت څخه

خلورمه برخه

د پښتو ژبې متلونه

- آينه د چا عيب نه پټوي.
- آخر عمر د خوارۍ وي.
- آدب په ډب زده كيږي.
- آس ته چې خدای په قهر شي گاډۍ ته ولوېږي.
- آس خپل سپور ډېر ښه پيژني.
- آس مې درکړ، خو پرې سپرېږي به نه.
- آس چې له خرو سره وتړې، د خرو خوی زده کوي.
- آسمان چې خومره غوړيږي، هومره نه وريږي.
- آلو په شفتالو نه پيوندیږي.
- آسمان په ډبرو مه وله، خپل سر به مات کړي.
- آسمان په ستورو ښه ښکاريږي.
- اباسين چې په کاسو شي هم وچيږي.
- ابی زړه شوه خو مړه نه شوه.
- ابی زړه شوه خو له شوقه ونه لويده.
- اتفاق ته غرونه څه دي.
- اجل نه ردېږي.
- اجل په به نيټه دی.
- اجل په ډولو نه راځي.
- اجل چې راشي، زړواو ځوان نه گوري.
- اختر تيرشو خو مټايي يې هير نه شو.
- اختر د يو سړي نه دی.

- اختر چې تېرشي، نکرېزي په ديوال وټپه.
- اخره زمانه شوه، د چرگانو يارانه شوه.
- اخور يې جوړ کړ، ويل يې آس به خدای راکړي.
- ارزان بې علتته نه وي او گران بې حکمته نه وي.
- ارمان به وکړې، وخت به تير وي.
- ارمان چې ما ويلی او تا منلی.
- اسانه کلمه په هندو گرانه.
- اسلام تر توري لاندې وي.
- اصراف کې خير نشته.
- اصل اصل وي او کم اصل کم اصل وي.
- اصل به جفا ونه کړي او کم اصل به وفا.
- اصیل ته اشارت، کمعقل ته کوتک.
- اغزی د اولې ورځې نه تيره وي.
- اغزی چې وړوکی وي تيره وي، چې لوی شي پخپري.
- (الف) که څه نه لري، د (ب) دې څه لښکري وليدي.
- الله تعالی فرمايي: ته حرکت وکړه، زه به برکت درکړم.
- الم ترکیف دهرچا زده دی، خو خوله دملاعثمان غواړي.
- الوتی مرغه په لاس نه راځي.
- امانت ځمکه نه خیانتوي.
- املوکو تول کې لاړو.
- امید ساتل د الله تعالی څخه ښه دي، نه د بنده څخه.
- انا مړه شوه، تبه يې پرې شوه.
- انتظار تريخ دی.
- انتقاد اسانه، ابتکار سخت دی.
- انسان بې وزره مرغه دی.

- انسان تابع د احسان دی.
- انسان ترکانې کلک ، تر گل نازک.
- انسان ته خبره، خره ته کوټک.
- انسان زړېږي، حرص يې ځوانېږي.
- انسان له خطا سره ملگری دی.
- انسان له سهوې خالي نه دی.
- انسان په يوه ورځ پيدا، په يوه ورځ به مري.
- انسان کله درياب، کله کرياب کوي.
- انسانيت په بيه نه اخیستل کيږي.
- انگورو ته يې لاس نه رسیده، ويل يې ترشه دي.
- اوبه او اور نه يوځای کيږي.
- اوبه هر وخت ښکته روانې وي.
- اوبه خو هر څوک ښکته وړي، زموږ انا سرزورې ده پورته پکې نه وي تللې؟
- اوبه د شگو په بند نه بنديږي.
- اوبه د پاسه خړې دي.
- اوبه په ډانگ نه بيليږي.
- اوبه چې ډنډ شي، گنده کيږي.
- اوبه که هر څومره بندي کړې، خپله لاره پيدا کوي.
- اوبه له ورخه تيري دي.
- اوبو په غاړه اوبه غواړه.
- اور ته خپل او پردی يو دی.
- اور ته وچ او لنده يو دي.
- اور د خپلې لمنې بليږي.
- اور هغه ځای سوزوي، چې اور پرې بليږي.
- اور په اور نه مړ کيږي.

- اور په لمن کې نه وړل کېږي.
- اوربشې که د روپۍ سل منه شي، دخره پکې يوه لپه ده.
- اوسپنه په اوسپنه ټکول کېږي.
- اول يې وايه ، بيا يې امضاء کړه.
- اول يې پر کړه، بيا يې مړ کړه.
- اول سلام پسې کلام.
- اول خوند دی، بيا شخوند.
- اول دخداى حق، بيا دهمسايه حق.
- اول زده کړه، بيا کوژده کړه.
- اول سوچ کړه، بيا خبره کړه.
- اول ځان پسې جهان.
- اول کوه احتياط، وروسته مه کوه فرياد.
- اولاد هم غم، نه اولاد هم غم.
- اوږه يې يو موټى نشته ، شل يې تنورونه دي.
- اوږه چې ونه خوړي، له خولې دې بوي نه ځي.
- اوښ ته رباب مه وهه.
- اوښ په بډه نه وهل کېږي.
- اوښ په غلبيل نه درنېږي.
- بابا به ويل ادې به منل.
- باز خانه بې بازه نه وي.
- باز چې هر څومره خوار شي، چونگېنې نه خوړي.
- بد بوټى بلا نه وهي.
- بد زوى، نه زوى.
- بد مه کوه، بد به نه وينې.
- برج دې تر اسمانه رسي ، سپي دې له لوړې مري.

- بل مه وهه په نوک، تا به ووهي په سوک.
- بلا وه، برکت يې نه ؤ.
- بې ډوله مه گډېره.
- بېره دشيطان کار دی.
- بې زحمته راحت نه شته.
- بې عقل جمال خوښوي، عاقل کمال.
- بې ميوې ونه څوک په تېرو نه ولي.
- بې کسه بدي نه شي پاللی.
- تاج په هرسر برابر دی خو هر سر د تاج لایق نه دی.
- تهډاب چې له بیخه کور شي، نو تر سره کور وي.
- تجارت په دماغو شي، نه په پیسو.
- تجربه بهترین معلم دی.
- تر بوسو لاندې اوبه تیروي.
- تر بې غیرته نر، غیرتي ښځه ښه ده.
- تر بې عقله دوست، هوښیار دوښمن ښه دی.
- ترتبر يې لاستی دروند دی.
- تر خوړلو يې امید ښه دی.
- تر دیگ خمځی گرمه ده.
- تر رنگ يې خوند ښه دی.
- تر سرې گټې تود تاوان ښه دی.
- تر مې زمري ژوندی گیدړه ښه ده.
- تر وهلو يې په غځلولو سترې که.
- تر پردې زوی خپله لور ښه ده.
- ترخه خوره، خو ترخه مه وایه.
- تشه لاسه ته مې دوښمن يې.

- تصميم د بري لومړی شرط دی.
- تللی وخت په لاس نه راځي.
- تمه چې پيدا شي، مينه ورکيږي.
- ته خو زما په اخور لوی شوی يې.
- تيره چې له ځايه وخوځيږي، سپکه شي.
- تيره په خپل ځای درنه وي.
- تيره چاره، نه مخ گوري نه خټ.
- تير به شي، هير به نه شي.
- تياره د شمعي لاندې وي.
- تېری اوبه په خوب وينې.
- تير په تير، هير په هير.
- توپک دوست او دوښمن نه پيژني.
- توري چرگې سپينې هگۍ اچوي.
- توره که تيره وي، په گوزار به څرگنده شي.
- جار تر هغه زويه، چې تر هر چا وي نیک خويه.
- جاهل ته دوه ځل سلام کوه.
- جاهل ته د علم خبرې مه کوه.
- جنگ په وسله، ننگ په غله.
- جنگ د جينکو کار نه دی.
- د جنگ په ميدان کې آسونه نه تيارېږي.
- حال د ويلو نه دی، ځای د ښودلو نه دی.
- حال منصور وايه، په دار شو.
- حرام برکت نه لري.
- حرام خواړه وي.
- حرام په حرامه لار ځي.

- حساب به کوو، ورورۍ تر منځ.
- حق به حقدار ته رسېږي.
- حق مې راکه، حق دې واخله.
- حق نوم د خدای دی.
- حقیقت ویل ترخه دي.
- حلق په خپلو لارو لوند دی.
- حکومت سره حکمت ضرور دی.
- حیاء کوونکي حیاء کوله، بې حیاء ویل له ما ډارېږي.
- حیاء نیم ایمان دی.
- خاموشي د رضا علامه ده.
- خاني بې نګه ډونګه نه کیږي.
- خاورې یوو، خاورې به شو.
- خبره د خولې په اندازه کوه.
- خبره له خبرې پیدا کیږي.
- خبره په خبرو خلاصیږي.
- خبره دې په گل بدله شه.
- خبره لاره ډنډوره شوه.
- خبره زده کړه، بیا یې وکړه.
- خبرې ډېرې، سر یې یو.
- خبرې لږ کوه، عمل ډېر کوه.
- خپل عمل، دلارې مل.
- خپل ښایست، دځان بلا.
- خدایه لوی مې کړې، لویي را مه کړې.
- خدای تعالی هیچا نه دی لیدلی، په قدرتونو یې پیژني.
- خدای د حق ملګری دی.

- خدای د صبرناکو مل دی.
- خدای دچا زحمت بې ځايه نه بوځي.
- خدای دې ښاد کړه، که په زوی وي که په لور.
- خدای شړلی نه سمیري.
- خدای په یو حال دی، خو بنده نه.
- خر او آس چا په یو اخور نه دي تړلي.
- خیرات ته چې ځي، غټې وریجې به خورې.
- د الله دربار لوی دی.
- د ایرو لاندې انگار وي.
- د بادام په شان مې زړه سوری سوری دی.
- د باران نه پټیدمه، د ناوې لاندې مې شپه شوه.
- د باز عمر لنډ وي.
- د باغوان لاس گل دی.
- د بخیل انسان قبر تنگ وي.
- د بدبخته سړي داختر په ورځ په خټه درد وي.
- د بد سړي خبرې هم بدې وي.
- د بدو په کار کې، او د مارانو په غار کې لاس مه وهه.
- د بدې خبرې سل کاله عمر وي.
- د بل غم تر واورې سوړ وي.
- د بل حیاء، د ځان حیاء.
- د بل په ایمان سړی جنت ته نه ځي.
- د بل په لاس مار هم مه وژنه.
- د بوسو لاندې اوبه مه تیره.
- د بدبخته انسان غاښ په حلوا کې ماتېږي.
- د بیړې کار د شیطان وي.

- د بې عقلۍ علاج نه شته.
- د توري زخم جوړېږي، خو د خولې زخم نه جوړېږي.
- د جومات سړی په جومات کې لټوه.
- د جنگ خبرې خوږې، ساعت يې تريخ دی.
- د توري بنگړی نه يې.
- د بد سړي خبرې هم بدې وي.
- د بل غم تر واورې سوړ وي.
- د بې غیرته څاروي منډه تر اخوره وي.
- د خر مينه لغته ده.
- د خر څخه د شخوند هيله مه کوه.
- د خلکو پرده وکړه، چې الله تعالى ستا پرده وکړي.
- د خوار ملا په اذان څوک روژه نه ماتوي.
- د خوشحالی ياران ډېر وي.
- د خير په غونډۍ ناست دی.
- د خوږې گوتې نه نيول کوي.
- د خپل بام واورې د بل به بام مه اچوه.
- د خپل کور غل نه نيول کېږي.
- د درواغو مزل لنډ وي.
- د دوه پيسو شادي، دلس پيسو زنځير يور.
- د روژې هرمانبام اختر وي.
- د زرو قدر د زرگر سره وي.
- د زمرو غوښې گيدړانو نه دي خوړلي.
- د زمري غار بې هډوکو نه وي.
- د زمرو کور بې له زمرو نه وي.
- د زړه نه زړه ته لار وي.

- د زړونو مالک الله تعالى دی.
- د سبا مړي به سباته خښوو.
- د ستنې له سوري چا بار نه دی ایستلی.
- د سر د پاسه سر شته.
- د سلو بللو ځای وي، دیو نا بللي ځای نه وي.
- د سلو سل لارې وي.
- د سلو مرغانو یوه تیره کافي ده.
- د سوال ژوند نه مرگ ښه دی.
- د سوال نه سوال نه کیږي.
- د سوال په اوبو ژړنده نه گرځي.
- د سیند مړي چا گټلي.
- د سپي مرگ د گیدرې اختر دی.
- د سپي په خوله دریاب نه چټلیږي.
- د سپي لپاره یوه خبره کافي ده.
- د سیال خواړه، یا پور دی یا پیغور.
- د شیدو سوی، مستې پو کوي.
- د شپې هر څوک ډارېږي، څوک حال وايي څوک یې نه وايي.
- د شگو څخه پرې نه جوړېږي.
- د شیشې درځ نه جوړېږي.
- د صبر میوه خوړه وي.
- د صبر کاسه مې ډکه شوه.
- د ظلم چراغ تر سهاره نه بلېږي.
- د ظلم کاسه نسکوره ده.
- د غریب سړي د خیرات په ورځ غوا ورکه وي.
- د غل میړانه تینبته ده.

- د غل په غره کې هم ځای نه وي.
- د فیل په غوړ کې ویده یې.
- د کور گته، د لاهور گټه.
- د لاس تپاکې ملغلرې دي.
- د لاس پنځه گوتې سره برابرې نه دي.
- د لمدو خټو لږ اوبه کافي دي.
- د لویانو ویل، د ځوانانو کول.
- د لټ غواييې اخر څښتن قصاب وي.
- د لیندۍ نه وتلی غشی بیا نه راځي.
- د مشکو بوی نه پټیږي.
- د میلمه بل میلمه بد راځي.
- د نر سړي مرگ د بې غیرته سړي له لاسه وي.
- د نن ورځې زوی، د سباورځې پلار دی.
- د نوي منگي اوبه خوړې وي.
- د دنیا چې راتلله ځای ورکوه، چې تلله لار ورکوه.
- د هر فرعون په سر موسی شته.
- دهر سړي عزت د هغه په لاس کې دی.
- د هرې ماتې شاته کامیابي شته.
- د هرې شپې پسې ورځ وي.
- د هغې بلا څخه مه ویرېږه، چې شپه یې ترمنځ وي.
- د هیلۍ بچي ته لامبو مه ښایه.
- د وچو سره لامده هم سوزي.
- د پولۍ ټک ته ناست دی.
- د ځنکدن یو ساعت دی، خو سخت ساعت دی.
- راتگ په اراده، او بیرته تگ په اجازه .

- راستي زوال نه لري.
- راکړه په ورکړه خلاصیږي.
- رنگ يې مه گوره، خوند يې وگوره.
- رنگ يې د ملا، عمل يې د بلا.
- روزي رسان الله تعالى دی.
- روزي په زور نه زیاتېږي.
- روزي په منډه نه ده.
- روغ صحت اختر دی.
- روغ صحت پادشاهي ده.
- زما زويه تر ما لويه.
- زما لاس، او ستا گريوان.
- زمری که په پنجره کې هم وي، زمری دی.
- زه او ته راضي، څه به وکړي خوار قاضي.
- زه خان ته گورم، خان اسمان ته گوري.
- زه دې باغ نه وينم، ته وايې انار دغه دي.
- زه دې په کلي کې نه پرېږدم، ته د ملکۍ دعوې کوې.
- زه وایم وړه نه شته، ته وايې پتيرې پخې کړه.
- زه په تمه، ته بېغمه.
- زه څه وایم او دمبوره مې څه وايي.
- زور يې په نهمه مياشت وځي.
- زوم يې د خسر له نغريه خوري.
- زوم باري خر دی.
- ستا خبره به گل بدله.
- ستا قدمونه، زمونږ ليمه.
- ستاسو سپي زموږ تبر نه دی راوړی؟

- سترگي له سترگو نه شرميږي.
- سر يې زما، مال يې ستا.
- سر په ويښتو نه درنږي.
- سر په مال ساته، عزت په دواړو.
- سر چې ژوندی وي، خولی ډېرې دي.
- سل روپی. په پورکه، د ژمي شپه په کور کړه.
- سل زامن د سپي، يو د زمري.
- سل کاله دې تيرکړل، د جمعې شپه دې ونه پيژنده.
- سالم عقل په سالم بدن کې دی.
- سمندر په يوه لپه نه کميږي.
- سيالي د نیکو ښه ده، نه ددو.
- سپی چې لیونی شي، خپل خاوند هم خوري.
- سپی هم په خپله کوڅه کې زمري وي.
- سپی په ښه کار بد ښکاري.
- سپين غر بې واورې نه وي.
- سپين نيت، لوی دولت.
- سړي ته گوره، سوال ترې کوه.
- سړی هغه دی، چې کار يې د سړو وي.
- سړی په سړيتوب، خر په خرتوب ښه ښکاري.
- سيالي د سيال سړي په کار ده.
- شرميږي هغه څوک، چې په شرم پوهيږي.
- شف، شف نه شفتالو.
- شپني د ليوه کار نه دی.
- شپې ورځې خو هغه وې، چې پلارمو ژوندی ؤ.
- شی شی نه يې، نوم دې فتح خان دی.

- صبا بيا خداى شته.
- صبر تريخ دى، خو ميوه يې خوږه ده.
- صبر د بزرگي نښه ده.
- صبر د سپي، زړه د زمري.
- صدقه رد بلا ده.
- عاجزي غيرت دى.
- عاجزي دالله تعالى نعمت دى.
- عاقل ته اشارت، كمعقل ته كوتك.
- عزت و ذلت دالله تعالى له لوري دي.
- عزت كوه، عزت به دې كيږي.
- عقل په پيسو نه اخيستل كيږي.
- عيان ته څه بيان.
- عيسى په خپل دين، موسى په خپل دين.
- غاښ چې رنځور شي، علاج يې امبور شي.
- غر دستنې په څوكه نه سور كيږي.
- غر كه لوړ دى، په سر يې لار شته.
- غر په غر نه ورځي، خو انسان په انسان ورځي.
- غرور د شكست مقدمه ده.
- فقيرانو ته لارې مه ښايه.
- فلانى بې قومه بې قبيله دى.
- فلانى خو په ايرو كې پټ لعل دى.
- فلانى لكه خښته، شپږ مخه لري.
- فن د چا ميراث نه دى.
- قاضي زه ملامتولم، ما ځان نه ملامتوه.
- قرض وركول يو هنر، قرض اخيستل بل هنر.

- قصابان چې ډېر شي، غوا مردار پري.
- قناعت لويه سرمايه ده.
- لاس يې تور سپي ختلی.
- لاس دې خلاص توره دې تيره.
- لاس چې مات شي، غاړې ته لويږي.
- لار په مزل لنډ پري.
- لامبو په ريره نه ده.
- لمر په دوه گوتو نه پتيري.
- لمونځ تر قضا دمخه، خيرات تر بلا دمخه.
- له بې عقل دوست څخه هوښيار دوښمن ښه دی.
- له جنگه زه راغلم خبرې ته کوي.
- له خالي لوبڼي لوی اواز خيژي.
- له خوشحالی نه په جامو کې نه ځايږي.
- له خولې نه دې د شيدو بوی ځي.
- له خپلې پرستنې سره پښې غځوه.
- له شنه اسمانه باران نه اوري.
- له فيلانو سره ټانټې مه ژويه.
- د يو لاس څخه ټک نه خيژي.
- له څاڅکو څخه سيند جوړ پري.
- له ښاره وځه، خو له نرخه مه وځوه.
- ليوه ته چې نصيحت وکړې، په هغه ورځ دوه خوري.
- ليدل تر اوريدلو فرق لري.
- ما ته د يو لاس گوتې دي.
- ما خو داسې ورځ له خدايه غوښته.
- ما په اسمان غوښتې الله په ځمکه راکړې.

- مات لاس غاړې ته لوبېږي.
- مار ته په لستونې کې ځای مه ورکوه.
- مار خو نه يم چې خاورې به خورم.
- مار چې هر څومره کور لارشي، غار ته سميرې.
- مال دې لار شي، سر دې لار شي خو پت دې نه ځي.
- ماهي چې خوله خلاصه کړي، نيول کېږي.
- مرغان دانه وينې، لومه نه وينې.
- مرغۍ چې له سيله بيله شي، بادبې وړي.
- مرگ هم د ډېرو لپاره پرده ده.
- مرگ او روزي دواړه حق دي.
- منگۍ يو ځل ماتېږي.
- مستې هم خرڅوې، مخ هم پټوې.
- ملا مې، مال يې تالا.
- ملکان چې ډېر شي، کلی وړانيرې.
- نا اميده د خداى له درباره محروم دى.
- نا بلده غل غوجل ته ننوځي.
- نا راسته سړى په وچه ځمکه بڼوېږي.
- نه دې په تلو خبريم، نه دې په راتلو.
- ننگيالي دي، چې يادېږي.
- نه د دين شوې، نه د سادين.
- نه سيخ سوى، نه کباب.
- نوى نوکر په منډه هوسۍ نيسي.
- نيمچه ملا سړى کفر ته اوباسي.
- نيت صفا، منزل اسان.
- نيک عمل به دې پاچا کړي، بد عمل به دې رسوا کړي.

- هر تندی د سجدې لایق نه دی.
- هر درد لره دوا شته.
- هر سور پیری ملاشاه گل نه دی.
- هر شی زوال مومي، بې له خدایه.
- هر خلیدونکي ته ملغلره مه وایه.
- هر څه چې له حده تیر شي، رسوا کیږي.
- هر څوک خپل شی ښاغلی بولي.
- هر څوک په ښه ورځ دوست دی.
- هر څوک چې اوزگار شي، یاغل شي یا بیمار شي.
- هر چا ته خپل وطن کشمیر دی.
- هیڅ گل بې ازغیه نه شته.
- هیڅ څوک له خپل مرگه نه دی خبر.
- هوښیار په تیرو پسې ډېر نه گرځي.
- هندو ستړی خدای ناراضه.
- هندو زور شو، مسلمان نه شو.
- هم خرما، هم ثواب.
- هله به خبر شې، چې تارو جېبې له ورشې.
- هغه سپی چې ډېر غایي، خوړل نه کوي.
- هغه ساعت هغه یې مصلحت.
- هغه دروغ مه وایه، چې سبا ریښتیا کیږي.
- هر کلال وایي، زه ښه منگی جوړوم.
- هر ژوندی مرگ لره پیدا دی.
- واده ته واده گۍ مه وایه.
- وخت د چا انتظار نه کوي.
- وخت د اوبو په خیر بهیږي.

- وخت لکه سره زر.
- وخت ښه قاضي دی.
- ورځه شپې، خبر به شپې.
- ورانه اسانه ده، خو جوړه سخته ده.
- وزه له لیوه نه تښتیده، له قصاب کره ننوته.
- وسله کومه وسله، چې په کار درغله.
- ونه له خپل منځه ورسټیږي.
- ونه په پاهو ښه ښکاري.
- چا بللې، چې گډوډلې.
- چاته چې شی نه ورکوي، مه یې وربښکاره کوه.
- چیرته چې ډب نه وي، هلته ادب نه وي.
- چرگ د مالگې په خټلو څه پوهیږي.
- چې اوبه وي، تیمم ته څه ضرورت.

مأخذونه

- بخاري شريف
- مسلم شريف
- ترمذي
- ابوداؤد
- ابن ماجه
- مشكوة
- د راشدو خليفگانو ويناوې
- غوره خبرې
- درنې درغنې
- د پوهانو ويناوې
- ۱۳۹۷ غوره خبرې
- د امام ابوحنيفه رحمه الله نصيحتونه
- د لقمان حكيم رحمه الله نصيحتونه
- د پوهانو اندونه
- د پوهانو ښايسته خبرې
- او گڼ نور...

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library